

NIMRÓD

V A D Á S Z Á S Í J S Á G
AZ ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA ÉS A TERMÉSZET SZAKMAI MAGAZINJA

**6 OLDALAS
SAFARI
MELLÉKLET!**

750 Ft | Előfizetőknek 695 Ft

Kulcslyukazó lövedékek

Széchenyi Zsigmond írói titka

Meddig korosbítsuk a szarvasbikákat?

É R T É K | H Ű S É G | S Z E N V E D É L Y

Vadásznapok 2023

BÁCS-KISKUN VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: szeptember 9.
helyszín: Petőfiszállás-Pálosszentkút
Miklós Károly – 06-30/239-4916
miklos.karoly@omvk.hu

BÉKÉS VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: szeptember 16.
helyszín: Békésszentandrás
Zuberecz Tibor – 06-30/239-4917
zuberecz.tibor@omvk.hu

BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: június 24.
helyszín: Sátoraljaújhely-Széphalom
Tóth Á. Dénes – 06-30/239-4920
STIHL FAVÁGÓVERSENY ÉS TÉRSÉGI VADÁSZNAP

BÓDVAVÖLGYI VADÁSZNAP

időpont: augusztus 26.
helyszín: Bükkzsérc
Vasas Benedek – 06-30/9350188
BÓDVAVÖLGYI VADÁSZNAP
időpont: szeptember 16.
helyszín: Szendrő
Hudák József – 06-30/820-4453

CSONGRÁD-CSANÁD VÁRMEGYE

időpont a későbbiekben

FEJÉR VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

(Vadgasztronómiai Fesztivál)
időpont: szeptember 2.
helyszín: Soponya
Pechtol Lajos – 06-30/239-4924

GYŐR-MOSON-SOPRON VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: október 7.
helyszín: Göbősmajor
Orbán Henrik – 06-30/239-4926
gyor@omvk.hu

HAJDÚ-BIHAR VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: augusztus 26.
helyszín: Tiszacsege
Papp Zoltán – 06-30/219-4997

HEVES VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: július 1.
helyszín: Mátrafüred
Kovács István – 06-30/445-6087
kovacs.istvan@omvk.hu

JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: augusztus 12.
helyszín: Mezőtúr
Kasuba András – 06-30/436-3716,
06-56/514-180
szolnok@omvk.hu

KOMÁROM-ESZTERGOM VÁRMEGYE ORSZÁGOS VADÁSZNAP

időpont: augusztus 25-26.
helyszín: Tatabánya
Nagypál Zoltán – 06-30/239-4932
nagypal.zoltan@omvk.hu

PEST VÁRMEGYE GERJEMENTI VADÁSZNAPOK

időpont: október 6-7.
helyszín: Pilis, Csernai Pál Múvvház
Mihály János – 06-30/456-3476
gerjementi@gmail.com
KOPIAFA EMLÉKNAP
időpont: június 4. 9:00-tól
helyszín: A Kóhalma Vt. Vadászháza,
Alsónémedi, külterület 0286/22 hrsz.
Schell László – 06-30/931-3369
schellsport@schellsport.hu

TOLNA VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: június 24.
helyszín: Dombóvári szigeterdő
dr. Király István – 06-30/239-4640
drkiraly.istvan@omvk.hu

VAS VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: szeptember 2.
helyszín: Körmend, Battyhány-kastély
Kenesei István – 06-30/239-4651
vas@omvk.hu

VESZPRÉM VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

(a Szent Jakab Napok keretében)
időpont: július 22.
helyszín: Sümeg
Baracska Lajos – 06-30/239-4652,
Tajti Borbála – 06-30/239-4653
veszprem@omvk.hu

ZALA VÁRMEGYEI VADÁSZNAP

időpont: augusztus 26.
helyszín: Sohollári-völgy
Győrvári Attila – 06-30/239-4655
gyorvari.attila@omvk.hu

VADÁSZKINOLÓGIAI KONFERENCIA

2023. június 30., Bugyi (Pest vármegye),
Forster Vadászkastély

AZ ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA KINOLÓGIAI SZAKBIZOTTSÁGA ÁLTAL GYAKORLATI SZAKEMBEREKNEK ÉS A TÉMA IRÁNT ÉRDEKLŐDŐKNEK SZERVEZETT RENDEZVÉNYEN AZT JÁRJUK KÖRBE, HOGY

- milyen elvárásokat támaszt vadászkutyáink munkájával szemben az átalakuló vadgazdálkodási környezet és vadászati gyakorlat?
- Szükséges-e szemléletformálás a vadászkutyák alkalmazásában, kellenek-e az újabb fajták, újra kell-e fogalmazni az egyes teljesítményvizsgálatokat?

ELŐADÁS SEKCIÓ (9.00–12.00)

Az átalakuló vadgazdálkodási, vadászati gyakorlat hatása a vadászkutyák alkalmazhatóságára (konferencia felvezető)
Időtartam: 10 perc
Előadó: Kovács Gábor elnök, a vadászkamara Kinológiai Szakbizottsága

1 A vadászkamara szerepvállalása a vadászati kinológiai fellendítése érdekében

Időtartam: 20 perc
Előadó: Agyaki Gábor hivatásos vadász alelnök, vadászkamara

2 Átalakuló társas nagyvad vadászatok, hajtóebek megítélése a vadgazdálkodó oldaláról

Időtartam: 20 perc
Előadó: Nyúl András vadgazdálkodási ágazatvezető, SEFAG Zrt., Barcsi Erdészet

3 A kopók a hajtásban

Időtartam: 40 perc
Előadó: Andreas Schniete kopófalkavezető mester (Németország)

4 Szemléletváltás a sebzett nagyvad utánkeresésében, technikai vívmányok jelentősége vagy hátránya a gyakorlatban

Időtartam: 20 perc
Előadó: Pukánszki Zoltán tenyésztésvezető, Magyar Véreb Egylet

5 Apróvadás vadászterületek vadászkutya munkái

Időtartam: 20 perc
Előadó: Tapasztó Sándor FCI vadászkutya teljesítmény- és küllembíró

EBÉD

VITAFÓRUM (13.00–15.00)

Szükséges-e fordulat, szemléletváltás a vadászkutyák alkalmazásában, teljesítményvizsgálatokban?
Moderátor: Babiczky Attila elnök, Német Vizsla Klub Magyarország

A konferencián való részvétel ingyenes, de **ELŐZETES ONLINE REGISZTRÁCIÓHOZ** köztölt! Az űrlap elérhető a bit.ly/3M97JKP címen, vagy az alábbi QR-kód segítségével:

Van igény a hangtompítókra

AZ ELMÚLT ÉVEKBEN EGYRE GYAKRABBAN MERÜLT FEL A KÉRDÉS, HOGY SZÜKSÉGES-E A MAI MAGYAR VADGAZDÁLKODÁSI-VADÁSZATI GYAKORLATBAN A JELENLEG TILTOTT VADÁSZATI ESZKÖZNEK MINŐSŰLŐ HANGTOMPÍTÓK HASZNÁLATA, ÁLTALÁNOS ENGEDÉLYEZÉSE?

Tavaly – kizárólag a hivatásos szakemberzetnek és csakis az afrikai sertéspestishez kapcsolódó diagnosztikai célú elejtésekhez, illetve megfelelően adminisztrálva – az éjjellátó célzóberendezések mellett ezen eszközöket is engedélyezte a hatóság. A vadászati érdekképviselet ezután számos megkeresést kapott a témában, ezért felmértük, mi is a többség véleménye?

Az Országos Magyar Vadászkamara és az Országos Magyar Vadászati Védegylet pro és kontra érvekkel is találkozott a szóban forgó eszközökkel kapcsolatban. A támogatók közül többen kiemelték a vadászok halláskárosodásának megelőzését, a lakosság és a vadállomány nyugalmanak biztosítását. Az ellenzők általában az orvvadászat terjedésétől tartanak, illetve a vadászati kultúránkra és hagyományainkra hivatkoztak.

Miután bevált gyakorlat, hogy fontosabb kérdésekben kikérjük a vadgazdálkodók, vadászok meglátásait, és a többségi álláspontot képviseljük, ezúgyben is így tettünk. Március 16-án a területi (vármegyei) vadászszövetségek közvetítésével megkerestük Magyarországon vadászatra jogosultjait, kérve: küldjék meg nekünk véleményüket – vadásztársaságok esetén a tagság többségi véleményét – a témában. Azért fordultunk hazánk összes vadászatra jogosultjához, mert elsősorban a vadászterületeket kezelő szervezetek tevékenysége tekintetében tartjuk relevánsnak a kérdést.

AZ ÁPRILIS 15-EI HATÁRIDŐIG ÖSSZESEN 183 ÉRTÉKELHETŐ VÁLASZ ÉRKEZETT BE (ez a vadgazdálkodók 12,6 százaléka). Közülük

- **130-an** támogatták az általános bevezetést (ez a válaszadók **71,1** százaléka),
- **48-an** ellenezték (a válaszadók **26,2** százaléka),
- **5-en** nem foglaltak állást (**2,7** százalék).

Így tehát az arányok teljesen egyértelműen azt mutatják, hogy a magyar vadgazdálkodás szereplőinek gondolkodása – számos más országhoz hasonlóan – megérett rá, hogy ágazatunk kiaknázza a hangtompítókban rejlő lehetőségeket, előnyöket.

Természetesen fontos lesz megvizsgálnunk azt is, milyen lehet a hangtompítók bevezetésének a társadalmi fogadtatása, milyen vadgazdálkodáson kívüli szempontokat kell figyelembe venni. Ennek, valamint a társszervezetekkel, illetékes minisztériumokkal folytatott egyeztetéseknek tükrében igyekszünk elérni ezen eszközök általános engedélyezését.

Köszönjük mindenkinek, aki eljuttatta álláspontját az érdekképviseletnek, egyben biztatunk mindenkit, hogy ezt a jövőben is bátran tegye. A fejleményekről felületeinken a jövőben adunk tájékoztatást.

**Országos Magyar Vadászati Védegylet,
Országos Magyar Vadászkamara**

Többletforrás a kiemelt kamarai célokra

KISS ERZSÉBET

A VADÁSZKAMARA KÖZPONTJA ÉVEK ÓTA BIZTOSÍT FINANSZÍROZÁST TÖBB KIEMELT PROGRAMRA. EZEK KÖZÜL KÉT CÉLTERÜLETRE A VÁRMEGYEI TERÜLETI SZERVEZETEK NYÚJTHATNAK BE PÁLYÁZATOT: AZ IFJÚSÁGI PROGRAMOKRA, ILLETVE A HIVATÁSOS VADÁSZOK TOVÁBBKÉPZÉSÉRE. A LEHE-TŐSÉG RENDKÍVÜL NÉPSZERŰ, ÍGY A BENYÚJTOTT PÁLYÁZATI IGÉNYEK IDÉN TÖBB MINT 28 MILLIÓ FORINTTAL HALADTÁK MEG A RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ FORRÁST. AZ ELNÖKSÉG MÁJUS 5-EI ÜLÉSÉN TALÁLT MEGOLDÁST ARRA, HOGY RENDELKEZÉSRE TUDJA BOCSÁTANI A TÖBBLETFINANSZÍROZÁST.

Az elnökség még márciusi ülésén döntött arról, hogy a szervezet kiemelt céljaira 107,3 millió forintot javasol biztosítani a Küldöttközgyűlésnek a központi költségvetésből. Ebből az összegből az „Ismerd meg a vadászokat” ifjúságnevelő program központi és vármegyei rendezvényeinek, valamint a hivatásos vadászok szakmai felkészültségét és munkafeltételeiket javító programok támogatására 30-30 millió forintot különítettek el. (Emellett 10-10 millió forintos támogatásról született döntés az országos Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság által javasolt kutatási programok, valamint a 2023-as Országos Vadásznapi tekintetében, míg a „Kisvadász” című, gyerekeknek szóló ismeretterjesztő és foglalkoztató füzet kiadására 2023-ban 27,3 millió forintot javasolt fordítani az elnökség.) Ezeket az összeget jóvá is hagyta a Küldöttközgyűlés.

Szintén a márciusi elnökségi ülésen fogadták el a testület tagjai a hatvani Vadászati Múzeumot működtető, a vadászkamara tulajdonában lévő nonprofit kft. 2023-as üzleti tervét, és ennek tükrében azt javasolták a Küldöttközgyűlésnek, hogy a vadászkamara 165 millió forinttal támogassa az intézmény működését. Időközben

azonban a múzeum idei költségei csökkentek különböző, azóta beérkezett állami támogatások okán, így csaknem 23 millió forint szabadult fel.

Ez a fejlemény különösen szerencsés, miután a kiemelt céloknál úgy az ifjúságnevelési, mint a hivatásos vadászokat támogató kiemelt célterületre nagyobb támogatási igény érkezett a területi szervezetektől, mint az előirányzott keret volt. Az előbbinél több mint 17, az utóbbinál több mint 10 millió forinttal nagyobb összegre lett volna szükség.

Miután a kiemelt kamarai célok támogatása prioritás a vadászkamara munkájában, dr. Jám-bor László, a szervezet elnöke azt javasolta az elnökségnek: támogassa a múzeumnak szánt összeg csökkenése révén felszabaduló források átcsoportosítását az ifjúságnevelés és a hivatásos vadászok javára, valamint a Vadászkamara pénzügyi tartalékából finanszírozza a fennmaradó különbözetet.

A javaslattal a testület egyetértett, így az összes tartalmilag megfelelő (22 ifjúságnevelési és 20 vadörkhöz kapcsolódó) pályázat számára biztosított forrást.

**Országos Magyar
Vadászkamara**

Itt találja a vadászkamara kiemelt kamarai céljainak finanszírozására vonatkozó dokumentumokat (2019–2022)

A vadászdudvaroké lehet a jövő?

NEMRÉG KIALAKÍTOTT, MÉGIS RÉGMÚLTAT IDÉZŐ HELYSZÍNESEN TARTOTTA MÁJUS 5-EI KIHELYEZETT ÜLÉSÉT A VADÁSZKAMARA KINOLÓGIAI SZAKBIZOTTSÁGA: A SZAKTERÜLET ÉS A TESTÜLET MUNKÁJÁNAK AKTUALITÁSAIT A MARTONFAI VADÁSZUDVARBAN TÁRGYALTÁK MEG A SZERVEZET VÁRMEGYEI KINOLÓGUSAI.

Az első napirendi pont keretében **Agyaki Gábor**, a vadászkamara országos hivatásos vadász alelnöke, a Baranya vármegyei Területi Szervezet elnöke egyben kinológusa a vadászdudvarokról, illetve a martonfai létesítményről beszélt. A vadászdudvarok hagyományai a 17. századi Észak-Németországba nyúlnak vissza. Ekkor jöttek létre a királyi – később főúri – vadászterületekhez tartozó Jägerhofok. Az „udvar” szó nem bekerített portát takar, hanem olyan központot, amely a vadászat különböző szegmenseit fogja össze. Tehát minden esetben több részből áll (így például kiképző- és kutyaudvarból, vadászaházból, közösségi térből stb.), és mindenképp vadászterület mellett helyezkedik el. Az első és legjelentősebb ilyen központ Hannoverben jött létre, mindmáig működik ugyanazon a helyen (nem meglepő: itt tenyésztették ki a hannoveri vérebet). A hannoveri és később a többi hasonló helyszínen alakultak ki a ma nálunk is követett, tág értelemben vett vadászati hagyományok, amelyeket jellemzően a vérebvezetők tartottak életben és őriztek meg számunkra is. Korabeli dokumentumokból, fotókból tisztán látszik, hogyan íveltek át korokon a tradícióink, amelyek meghatározók mai vadászéletünkben is.

A vadászdudvaroknak kiemelt feladata volt a fiatalok képzése is, egyfajta utánpótlás-ne-

velésként – emelte ki Agyai Gábor. Már akkor megértették, hogy ez a szakma és a kultúra fennmaradásának záloga. A gyermekek úgy sajátíthatták el a különböző szakterületek csínját-bínját, hogy egy számléprat jártak végig, így megismerve – a kutyázásnál maradván – minden nünaszt, a kutyák gondozásától a kiképzésen át az utánkeresésig. Elsősorban ezen a ponton, az ifjúságnevelésnél kapcsolódik össze a martonfai kezdeményezés az évszázados gyökerekkel. Itt évtizedek óta tartanak különböző táborokat, tanfolyamokat, vadászati kultúrához kapcsolódó rendezvényeket. Ezeknek javarészt a Karasica Völgye Vadásztársaság vadászaháza adott otthont, és a kezdetek óta mintegy másfél ezren fordultak meg itt különböző programokon. Martonfa így lett az esztendők alatt önálló, berkeinkben jól ismert és elismert brand, kvázi márkánév. A vadászdudvar megvalósítása több szerencsés körülmény együttállása folytán volt lehetséges. Kellott hozzá a vadászkamara – úgy a központ, mint a területi szervezetek – forrásainak jelentős emelkedése 2017-től, a „Ismerd meg a vadászokat!” vadászkamarai ifjúságnevelési program elindítása, valamint az „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás. Ezek biztosították a forrást az új ingatlanegyüttes megvalósítására. Martonfán leginkább a vadászkutyázással, kürtöléssel, irodalommal, vadászati kultúrával, gasztronómiával foglalkoztak, fog-

lalkoznak – nagyjából ezeket a szegmenseket fogták össze kezdetektől fogva a vadászdudvarok is. A létesítmény mellett fontos a vadászterületi kapcsolódás. A Karasica Völgye Vadásztársaság 7000 hektáros vadászterületével is támogatja a martonfai központot, amelyet évtizedek óta hivatásos vadászként Agyai Gábor kezel. Fontos az is, hogy – lévén minden feladatra tartanak itt kutyát – bármilyen vadászati mód kiszolgálható, illetve bármilyen, a vadászkutyázáshoz kapcsolódó bemutatót is meg tudnak tartani. Emellett a terület a kiképzésre, gyakorlásra is lehetőséget biztosít. Érdekes, hogy a Vadászdudvar telkén egy kiállítótér is létesült, ahol ritka kiadványok mellett neves vadászkutyások, kürtösök és más szakemberek különböző ereklyéi – a többi között kürtök, vérebvezetékek, versenyeken elnyert díjak – láthatók.

Rendkívül örömdetes lenne, ha más vármegyékben is létesülnének a martonfaihoz hasonló központok, hiszen a változó körülmények, a technikai vívmányok (egyébként egyáltalán nem ördögtől való) térnyerése mellett ilyen

közegben őrizhetők meg, adhatók tovább élő hagyományaink.

Az előadás után a szakbizottság elnöke, **Kovács Gábor** előrebocsátotta: a jövőben is hasonló „vándorüléseket” tervez, minden alkalommal más-más helyszínen, hogy a tagok lássák egymás vadászkutyás és egyéb kapcsolódó eredményeit, így ötleteket kölcsönözve egymástól. A szakbizottság tavalyi munkájáról tájékoztatva elmondta, hogy a vadászati alkalmassági vizsga (VAV) bírói testületének mára több mint 130 tagja van, így a vizsgáztatási igények minden további nélkül kielégíthetők. A VAV-ot abszolváló ebek száma az elmúlt években megint emelkedik, tavaly több mint 600 kutya teljesítette a feltételeket. Szólt a 2016-ban felélesztett és azóta az egyik legnépszerűbb vizslás eseménnyé avanszált országos főversenyéről, amelynek idei szervezése már folyamatban van. Beszámolt arról, hogy az Agrárminisztérium felkérésére a vadászkamara tavaly decemberben összeállított egy jogszabály-módosítási javaslatcsomagot, amely kifejezetten a vadászkutyázást érinti, a témában idén folytathatnak tárgyalások. A testület több pontosításról döntött a szakbizottság ügrendjét és a VAV-szabályzatot illetően. Végezetül a grémium elnöke felhívta a figyelmet a vadászkamara vadászkinológiai konferenciájára is, amelyet június 30-án, pénteken rendeznek a Pest vármegyei Bugyi mellett található Forster Kastélyban (részletek lapunk 41. oldalán és az omvk.hu online felületein).

Országos Magyar Vadászkamara

A hivatásos vadászok egyéb juttatásairól

KÓKAI MÁRTON

AZ ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA HIVATÁSOS VADÁSZOK SZOLGÁLATI KÖRÜLMÉNYEIRŐL KÉSZÜLT FELMÉRÉSÉNEK ÚJABB RÉSZELEMLÉSÉBEN AZ ÉVI RENDES SZABADSÁG VALAMINT A LAKHATÁS ÉS A SZOLGÁLATI LAKÁS KÉRDÉSKÖRÉT BONCOLGATJUK. ELŐFORDULHAT, HOGY A FELHOZOTT PÉLDÁK NEM MINDEN ESETBEN TALÁLJÁK FEJÉN A SZÖGET, ÉS AZ IS BIZTOS, HOGY NEM VAGYUNK EGYFORMÁK. MÉGIS AZT KELL MONDANI, HOGY MINDENTŐL FÜGGETLENÜL, HAJTSA AKÁR A SZENVEDÉLY, AZ ELHIVATOTT-SÁG, A SZAKMAI ALÁZAT, EGY BIZTOS: A HIVATÁSOS VADÁSZNAK IS JÁR A PIHENÉS ÉS A REGENERÁLÓDÁS. AZ EGY MÁSIK KÉRDÉS, HOGY KINEK MIT JELENT A KIKAPCSOLÓDÁS.

Ha jól emlékszem, egy nyaralásról volt szó, ami nekem egyáltalán nem tetszett, mert milyen szabadság az, amikor az ember nem azt csinálja, amit igazán szeret? Addig hisztiztem, míg végleg belátta a családom, hogy a vízparton való kérdőzés tényleg nem nekem való, és egyébként is egy totálisan antiszoc pasi vagyok, így jobb, ha maradok. Igaz, a feleségem azért megjegyezte – és azóta ezt már sokszor megkaptam – hogy nekem azért nincs szükségem a nyaralásra, mert az egész életem egy hatalmas nagy nyaralás. Ez persze így nem teljesen igaz, mert a hajnalokról, a hóról és a fagyról ő semmit sem tud. De annyi

alapja azért valóban van, hogy örült módon szeretem a munkámat, és sehol sem érzem magam olyan jól, mint az általam kezelt területen. Ezek után nehéz arról írnom, hogy hogyan verjük az asztalt az évi megérdemelt szabadságért. Főképp úgy, hogy az éves rendes szabadság ügyében ma már mindent a törvény szabályoz. Egyébként tényleg nehéz elszabadulni a területről. Ha végiggondolom az évet, januártól decemberig mindig van mit tenni és állandóan „főidény” van. Ebből kiindulva a magamfajtaival lakni sem egyszerű. Elég az hozzá, hogy az úgynevezett tartós kapcsolat mifelénk ugyan csak megbecsülendő.

Amikor egy hivatásos vadász elszegődik, kézbe csap és elvállalja a terület kezelését, a kialakított bér mellett vannak még olyan aprónak gondolt részletek, amelyek később akár fontosak is lehetnek. Ilyen például a lakhatás. Általában nem sok lehetőség közül lehet válogatni, és egészen kivételes eset, amikor a munkáltató biztosít szolgálati lakást, vagy legalább egy lakrész. Az egykoron klasszikusnak mondott felállítás, amikor is a fővadász vitte a vadászterületet, a feleség pedig jó koszttal, tiszta és meleg szobákkal biztosította a vendégek pihenését, mára szinte teljesen eltűnt. Nem véletlen, hogy a nagy állami vadászterületeken és jó néhány

vadásztársaságnál is úgymond „gebinbe”, pontosabban bérbe vannak adva a vadászházak. Ezek után, ha van is szolgálati lakrész, a hivatásos vadász kiszorul a vadászházból. Aki kezelt már vadászterületet, az pontosan tudja, hogy ötven-hatvan kilométerről nem lehet ellátni a napi feladatokat. Az eszményi az, ha a vadőr a területen lakik. Ezek után nem marad más, mint a nyáron forró, télen fűtetlen albérlet. Ezt az úgynevezett kunyhóromantikát lehet egy ideig csinálni, de még fiatalon sem megy hosszú éveken át. Sokszor hallottuk már, és sajnos számtalanszor beigazolódott a fiatal ambiciózus kollégákról, hogy az első tél döntő lehet. A hideg lakás és a hideg koszt sok jól induló karriernek vetett már véget. A munkáltatónak alapvető érdeke, hogy hivatásos vadásza a területen lakjon, ez alapvetően üzemanyag és időbeosztás kérdése is. Szóval aki elszegődik, az – mielőtt kezet nyújtana – az „apró betűs” részekre is figyeljen oda!

A kérdőíves felmérés szerint a hivatásos vadászok nagy része szolgálati lakásokban, albérletekben várakozik. Házat, lakást venni nem futja, de ha sikerülne is, mi a hosszú távú garancia...? Egy hivatásos vadásznak letelepedni, gyökeret verni nagyon nehéz. Mégis azt kell mondani, hogy meg kell próbálni! A pályakezdés vagy a pályán maradás nem egyszerű dolog, szerencse, akarat és alázat kell hozzá, és egy jó társ, aki segít, támogat, biztat.

Amennyiben tanácsot kellene adnom a pályakezdőknek, egy nagyon régi Nimród Vadászújság cikke jut az eszembe, amely egy öreg vadórt mutatott be. Az idős kollégának egyetlen tanácsa volt a fiatalok számára, és ez így szólt: „A vadőr jól nőszüljön”.

Agyaki Gábor hivatásos vadász alelnök

„Igyál,
jó barátom!”

A VADITATÁS GYAKORLATA,
ÉS AMI MÖGÖTTE VAN

„A VADÁSZAT AKTÍV TERMÉSZETVÉDELEM” – HANGOZTATTÁK ANNAK IDEJÉN TANÁRAINK. JÓL HANGZÓ MONDAT, AMELYET A VADÁSZOK NAGYON KÉSZSÉGESEN EL IS ISMERNEK, MAGUKÉVÁ TESZNEK ÉS MEGGYŐZŐDÉSSSEL HANGOZTATNAK. MINDÖSSZE AZ A BÖKKENŐ, HOGY AMIKOR ERRE PÉLDÁT KELL HOZNI, ÚGY KEZDŐDIK A MONDAT, HOGY „AZÉRT KELL VADÁSZNI, MERT...” ÉS EZ AZ A GONDOLAT, AMITŐL A FOTELEK KÉNYELMÉBŐL AZ IGAZSÁGOT TÉVEDHETETLENÜL LÁTÓ, NETÁN SZIGORÚAN KÖRNYEZETBARÁT AUTÓJUKKAL VASÁRNAPI „VILÁGMEGVÁLTÁSRA” INDULÓ „SONNTAGSTERMÉSZETVÉDŐK” AZONNAL FELHÖRDÜLNEK. PEDIG VAN MÁS IS A TARSOLYUNKBAN!

Gyorsan tegyük hozzá, hogy joggal hördülnek fel – hiszen saját szemükből nézve igazuk van. Már az elején kibújik a szög a zsákból: alapvetően a vadásatról akarunk beszélni és nem a természetvédelemről. Ilyen kezdés után még az Aranycsapatnak sem biztos, hogy sikerült volna nyeresre fordítani a meccset! A minket nem értők hangja most erősebb, holott sokat, nagyon is sokat tesznek a vadászok azért, hogy ne pusztuljanak el azon fajok egyedei, szaporulata, amelyek védett avagy fokozottan védett státuszban élnek egyre nehezebb életüket. Sőt az Országos Vadgazdálkodási Alap pályázatainak révén meredeken emelkedik azoknak a berendezéseknek a száma, amelyek ezt hivatottak segíteni.

Az alábbi kis kitekintés nem falrengető újdonságokat fog bemutatni, mindössze annyira hivatott, hogy tényeken keresztül ismertessen

egy olyan nézőpontot, amellyel egy szakmai vita során nyugodt szívvel érvelhetünk. Vagy akár meg sem kell ezzel várni a vitát, hiszen egyszer már az is megtörténhetne, hogy nem védekezünk kell, hanem hogy a vadászok „húzhatnak lapot” először. Egyszer valahol azt hallottam, hogy lovas nemzet vagyunk, ló nélkül. Erre rímel a saját testközelből érzett valóság, miszerint a vizek birodalma vagyunk, víz nélkül. Ha nem vesszük figyelembe a nagy folyószabályozásokat és az azokat követő tájtalakulást, akkor is szembetűnő, hogyan válik egyre szárazabbá hazánk. Ez a folyamat a közelmúltban látványosabb lett, ami a 2022. évi aszályban csúcsonyosodott ki.

Víz nélkül semmi nem működik és megbocsátható emberi gyarlóság az, hogy mindenki a saját bajával volt elfoglalva e nehéz időszakban. A gazdák a termést siratták, a horgászok a tavakat, a természetvédők a vizes élőhelyeket, mi, vadászok pedig a vadállományért aggód-

tunk. Azonban volt egy lényeges különbség a vadászok és a többiek között. Míg egy tó feltöltéséhez, mocsár elárasztásához vagy egy szántó meglocsolásához igen tetemes mennyiségű víz kellett (volna), addig a vad vízzel való ellátása ennek töredékéből megoldható volt. Félreértés ne essék, nyilván a legjobb megoldás a természetes víz, de „ha ló nincs, jó a szamár is”. És vegyük figyelembe, hogy számos olyan vadászterület van hazánkban, ahol gyakorlatilag annyi víz van a több ezer hektáron, amennyit odaviszünk! És a vad nem reklamál ezért. Sőt esetenként szívesebben iszik a mesterséges vízforrásból, mert abban nincs megromolva, beposhadva, esetleg műtrágyával-vegyszerrel szennyezve a víz.

Ezzel el is értünk végre az egész cikk kulcsmomentumához: a vad itatásához. Számtalan módját régóta alkalmazzák a vadgazdálkodók. Hasznát senki nem vitatja, legfeljebb abban fordulnak elő nézeteltérések, hogy melyik a legjobb megoldás. Vannak hívói a talajvízre alapozottnak, a beton „teknőnek” és a hordóról működő önitatóknak is. A megítélés többnyire emberi nézőpontból történik, mert a vad szempontjából majdnem mindegy a kivitel, csak folyamatosan legyen víz az itatóban.

A technika fejlődése olyan eszközt adott a kezünkbe, amellyel óriási lehetőségek nyíltak meg előttünk a vad megfigyelése terén. Nem, most

”
Az nyilván evidens, hogy itatni van értelme, hiszen a vad látogatja, használja az itatót. Azt viszont elegáns nentörődömséggel nem vesszük észre, hogy a vadnak kihordott víz sokkal inkább szolgálja a védett madarak és emlősök túlélését, mint a vadét!
”

nem az éjjellátó eszközökre gondolok, hanem a vadkamerára! Amit a lelkiismeretes vadgazdák minden itatónál (de legalább a frekvenciátabaknál) elhelyezhetnek. Nem túlzunk, ha több tízmillióra tesszük a vadkamerákkal évente elkészült képek mennyiségét. Azonban – érthető okokból – főként a vadászható fajok megjelenése érdekli a vadászokat. Emiatt általában a kamera is olyan távolságra van elhelyezve, ahonnan nem is ismerhető fel a fácánál kisebb élőlény.

Jakab István, a Debreceni

Egyetem Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kar vadgazda mérnök hallgatója azonban érdekes ötlettel állt elő. Mi lenne, ha azt a kamerát olyan közel helyeznénk az itatóhoz, hogy még az ökörszem is jól látható legyen a felvételeken? Vajon nem lepődnénk-e meg azon, hogy a védett fajok mennyi egyednek adja meg a vadászok gondoskodása a túlélés esélyét...?

Az elgondolást tett követte, és 2022. június 22-én kifejezetten a kísérlet kedvéért két itató létesült az egykor csatornákkal és vizes élőhelyekkel ellátott, mára porszárazzá vált hajdubagosi Szőke Rét Vadásztársaság területének olyan erdőszültebb pontjain, ahol biztosítani lehetett a kamerák elhelyezését, valamint a heti rendszerességgel történő vízpótlást és itatótakarítást.

Az itatók természetbe illő módon, nyárfa törzsből készültek el. Gondolva a kisebb emlő-

sökre, madarakra, sekély, fürdőzésre is alkalmas részt szintén kialakítottak bennük. A kamerák 5 másodperces időintervallumban készítették a felvételeket, és hamarosan el is kezdtek érkezni a képek.

Még mielőtt a részletekbe belemélyednék, előrebozsajtom: a kísérlet minden várakozást felülmúlt. Több mint 22 000 fotó készült! Ami viszont igazán megdöbbentő, hogy ebből mindössze 4000 képen szerepelt vadászható faj! A többi 18 000 felvételen védett vagy fokozottan védett fajok egyedei láthatóak.

Az eredmények egyébként egybevágóak a néhány évvel ezelőtt Nyírbátorból kapott adatokkal. Itt fényképezési céllal látogatott egy itatót vadásztársunk neje, és ha már ott járt, nem volt rest feljegyezni az észlelt fajokat sem. 50 védett

mindössze 3-4 négyzetméteres, sekély vízben békák és gótek százai nőhetnek fel, miközben a vad is folyamatosan el van látva tiszta vízzel.

Tekintsük tehát át tematikusan a fotók értékeléséből kapott eredményeket!

Az itatót az egész időszakban rendszeresen látogató védett fajok: **zöld küllő, mezei veréb, nagy fakopáncs, fekete rigó, erdei pinty, meggyvágó, zöldike, citromsármány, szén-cinege, héja, európai mókus.** Az itatót egy-egy időszakban rendszeresen látogató védett faj: **mackabagoly.** Az itatót ritkán látogató védett fajok: **barna rétihéja, hamvas rétihéja, karvaly, molnár görény.** Az itatót látogató vadászható fajok: **szajkó, örvös galamb, balkáni gerle, fácán, őz, mezei nyúl, vörös róka, borz, vaddisznó.**

Az nyilván evidens, hogy itatni van értelme, hiszen a vad látogatja, használja az itatót. Azt viszont elegáns nemtörődomséggel nem vesszük észre, hogy a vadnak kihordott víz sokkal inkább szolgálja a védett madarak és emlősök túlélését, mint a vadét! Ez pedig egy olyan tény, amelyet kár lenne véka alá rejtenünk. Folyamatosan védekezésre kényszerülünk a zöld különböző árnyalataiban játszó honfitársainkkal szemben, holott olyan szolgálatot teszünk a hivatalos természetvédelem ténykedése mellé, amelyet saját védelmünk érdekében érdemes volna kicsit kidomborítanunk. Ehhez nem kell más, mindössze egy kis akarat, na meg néhány vadkamera.

Természetesen a nemzeti parkok nagyon fontosak, és az igazgatóságok által kezelt

lesztési célra. Márpedig csak ebből a forrásból 2017 óta több mint két és fél ezer itatóval, csaknem hatszáz dagonyával, százötvennél is több víznyerőhellyel, kétezernél is több vízpótlást szolgáló eszközzel és ezeregyszázat meghaladó számú mobil apróvaditatóval lettek gazdagabbak a vadászatra jogosultak által kezelt vadászterületek.

Biztos vagyok benne, hogy számos olyan itató működik az országban, amely sokkal több fajnak otthont adó élőhelyen készült, mint a vizsgálat helyszínei. Vagyis ezek a berendezések vélhetően sokkal több fajnak biztosítják a túlélést egyre szárazabb nyarainkon. Ahogyan mondani szokás: a téma az utcán hever, mindössze le kell hajolni érte! Márpedig elemi érdekünk, hogy tudjunk olyasvalamit felmutatni, ami

faj egyedei mellett mindössze 5 vadászható látogatta azt az itatót.

Hajdúbagoson hasonlóan alakult a helyzet. Mindössze egy óra kellett hozzá, hogy egy szajkó felfedezze a vizet, majd kisvártatva egy nagy fakopáncs is jelentkezett. Néhány nap múlva már napi 150–200 kép készült, amit további 40–50 éjszakai felvétel egészített ki.

Főként madarak látogatták a vizet, ami nem is csoda, hiszen a vályú számukra volt legkönnyebben elérhető. Azt is figyelembe kell venni, hogy a kétélűtűk, illetve a kistrágyások, éjszaka pedig a denevérek ugyancsak profitálhatnak a vízből, ha számukra is használható módon (földbe süllyesztett itatógödör) kerül kialakításra az itató. Saját tapasztalatom szerint egy

A vadászható fajok folyamatosan látogatták az itatót. A vaddisznó ez alól kivétel, ami betudható a terület nagyon szerény állományának (a becslés szerint 4 egyed). A vadásztársaság éves tervében szereplő fajok közül a nyest (becsült 4 egyed), az aranysakál (becsült 1 egyed), a fogoly (becsült 6 egyed), a szarka (becsült 10 egyed) és a dolmányos varjú (becsült 20 egyed) nem tette tiszteletét az itatónál.

Egyes fajok az esők megérkezéssel elmaradtak (molnár görény, citromsármány, házi veréb), míg a többiek a csapadék ellenére is látogatták az itatót. Szinte látom a fejcsóválást, hogy mire jó ez az egész, hát nem mindegy, hogy az őzön kívül mennyi apróság jár oda inni? Nos, éppen itt van a kisördög a részletekben elbújva!

védett társulások különlegesek. Azonban az ország nagyobb része nem védett, és ott ugyancsak élnek védett fajok. Velük vajon törődnek-e ugyanannyit a természet őrői? Mert jelentem: mi foglalkozunk velük is! (Egyébként nemcsak az itatással, hanem a vadföldekkel, a zöldítéssel, sőt még a téli etetéssel is, de ez már más lapra tartozik.) És nagyon fontos lenne, hogy tudatosuljon: nem állami vagy uniós forrásból épülnek az itatók, hanem saját erőből, a vadászok pénzéből, miként a fenntartásukra és működtetésükre sem kért még egyik vadásztársaság sem állami normatívát.

Az Országos Vadgazdálkodási Alap sem állami pénzt forgat vissza, hanem a vadászok által befizetett díjakat csoportosítja át élőhelyfej-

a vadászokat és ténykedésüket mindenki előtt elfogadható és pozitív módon mutatja be. Ráadásul ezek olyan tények, amelyek vitathatatlanok, és a fotók révén bármikor bizonyíthatóak. Mindössze akarat és néhány vadkamera kell hozzá. Na meg hogy lehajoljunk...

Bízunk a további sikeres munkában, valamint abban, hogy mások is kedvet kapnak hasonló kutatásokhoz!

Fazekas Gergely titkár
OMVK Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei
Területi Szervezet

Jakab István
vadgazda mérnök hallgató

Fegyvertartóknak tanulságul

OKULJUNK MINDNYÁJAN AZ ALÁBBI ESETBŐL, AMELYET SZÖLLŐSY ERVIN CSONGRÁD-CSANÁD VÁRMEGYEI ILLETŐSÉGŰ VADÁSZTÁRSUNK OSZTOTT MEG A VADÁSZKAMARÁVAL. TETTE EZT AZÉRT, HOGY A NAGY NYILVÁNOSSÁG IS LEVONHASSA A TANULSÁGOKAT A KÁLVÁRIÁJÁBÓL, ÉS OKULHASSON KESERŰ TAPASZTALATAIBÓL.

Vadásztársunk 66 éves, okleveles mérnök, szakközgazdász és mérnök-tanár, három gyermek édesapja. Szervedélye a vadászat és a horgászat. Bevallása szerint büntetlen előéletű, a Szegedi Tudományegyetemről ment nyugdíjba, vezető beosztásból. Szegeden él, lakást és hétvégi házat tart fenn. Ez utóbbi lett a helyszíne egy rendkívül kellemetlen következményekkel járó incidensnek.

Ahogy Ervin mondja, egy helyi lakossal kevert konfliktusba tavaly szeptember végén, aki agresszív kutyáját rendszeresen póráz nélkül sétáltatja, az eb pedig a konfliktus előtt már sokszor támadt más kutyákra vagy emberekre – Ervinre magára, illetve az ő pórázon sétáltatott ebére is. Több felszólítást, egyre nyersebb szóváltásokat követően viszonyuk a férfival elmérgesedett. Egy alkalommal a kerítésen át beszéltek, ami után este Ervin házában megjelentek a rendőrök és házkutatást tartottak, ahogy utána a lakásában is. Ellenlábasa ugyanis feljelentette: állítása szerint Ervin gázpisztollyal lőtt rá. A gyanúsított ezt tagadja: gázpisztolyait a lakásában tartotta, nem is találtak ilyet a rendőrök, és térfelügyelő kamerája felvétele is

bizonyítja, hogy nem lőtt. Úgy sejtí, egy korábbi, humorosnak szánt megjegyzése szolgálhatott a büntetőeljárás alapjául. Ellenlábásának egy alkalommal – viszonyuk végletes megromlása előtt – a fegyvereivel kapcsolatban tett egy humorosnak szánt megjegyzést, amely azt sejtette: a házban olyan puskát tart, amelyre nincs engedélye – ez természetesen nem volt igaz.

A hétvégi házban a rendőrök érkezésekor vadásztársunknál volt egyik sörétes puskája, amelyet elmondása szerint azért vitt oda, hogy kipucolja. Emellett lőszer is volt nála, másnap ugyanis használni tervezte a puskát. Ettől a ponttól fordultak rossz irányba az események. Ervin ellen zaklatás bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt indult eljárás, amelynek idejére a fegyvertartási engedélyét, európai fegyverútlevelét és persze minden fegyverét – 2 golyós és 2 sörétes puskát, valamint 4 gázpisztolyt – a lőszerrel együtt bevonták. Ennél nagyobb probléma volt azonban a hatóság téves jogértelmezése. Bár a bejegyzett tárolóhely a lakás volt, a hétvégi házban talált fegyver kapcsán azt írták a visszavonásról szóló határozatban: itt nem volt bejelentett tárolóhely, és az, hogy a fegyvert (amely egyébként a

szabályoknak megfelelően nem került ki tulajdonosa felügyelete alól) itt találták meg, súlyos szabályszegésnek minősül. Pedig **„A lőfegyver és a hozzá tartozó lőszer a tartásukra jogosult személy folyamatos jelenléte esetén elzárás, illetve elkülönítés nélkül is tárolható, aminek során a tartásra jogosult személy köteles megtenni az illetéktelen hozzáférés megelőzése, illetve megakadályozása érdekében az adott helyzetben szükséges intézkedéseket.” (253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet, 42. § (3))** Az engedélyt visszavonó határozat arra is kitér, hogy azután kaphat majd ismét fegyvertartásit, ha újra levizsgázott fegyverismeretből.

Ervin fellebbezést nyújtott be a Csongrád-Csanád vármegyei Rendőr-főkapitánysághoz, amelyben a többi között kifejtette: a fegyvert nem tárolta a kifogásolt címen, tokban szállította oda a bejegyzett tárolási helyéről, mert ott tisztította ki. (Ismét idézet a hivatkozott jogszabályból: **„A lőfegyvert, gáz- és riasztófegyvert tartó személy (...) a működőképes lőfegyverét, illetve a gáz- és riasztófegyverét kizárólag ürített állapotban, olyan helyen tisztíthatja, ahol más személy életét és testi épségét nem veszélyezteti” – 38. § d))** Ezért vol-

”
Fegyvertartóként pontosan tisztában kell lennünk azzal is, hogy milyen következményekkel járhat, amennyiben a kellelénél nyersebben lépünk fel
”

tak az ingatlanban a tisztításhoz szükséges kellékek is.

A vármegyei rendőr-főkapitányság végül novemberben megszüntette a büntetőeljárást, aminek következtében pedig a Szegedi Rendőrkapitányság – idén februárban – a lefoglalást. Ervin a vadászfegyvereket, gázpisztolyokat, lőszereket visszakapta. Igaz, új megszerzőnek minősült, így több tízezer forintja is bánta, mire elhozhatta a fegyvereket, amelyek után

legalább a tárolási díjat nem kellett megfizetnie. Az indokolás végeredményben megnyugtató volt, azonban Ervin számára nem kielégítő: ez ugyanis tényként kezeli, hogy gázpisztollyal rálőtt a feljelentőre, és a büntetőeljárás csak azért szűnt meg, mert „a rendelkezésre álló adatok, illetve bizonyítási eszközök alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése”... Az idegeskedésről ne is szóljunk, valamint arról, hogy gyakorlatilag az egész vadászati főidényben nem tudott vadászni.

És hogy mik a tanulságok Ervin szerint? Egyrészt igenis ismernünk kell a jogszabályokat, és amennyiben a szükség úgy hozza, álljunk ki az igazunkért! Jogállamban élünk, és a jogorvoslat lehetősége mindenki számára adott. Ha pedig jogsegélyszolgálatra van szükség, a vadászok keressék bizalommal a vadász kamarát: egy fegyver- és vadászati ügyekben jártas ügyvéd bizonyosan hatékonyabban képviselheti az érdekeinket, mint a szakterületet kevésbé ismerő kollégái. Szöllősy Ervin maga is kiemelte: a legtöbb segítséget dr. Székely Istvánnak, a vadász kamarai Jogi Bizottsága elnökének köszönheti, valamint a Csongrád-Csanád vármegyei vadászati érdekképviselet által javasolt dr. Kovács Istvánnak, akik egyébként bárminemű ellentételezés nélkül adtak tanácsokat.

Végezetül, teszem hozzá én magam: fegyvertartóként pontosan tisztában kell lennünk azzal is, hogy milyen következményekkel járhat, amennyiben – még ha indokolt indulattól vezérelve is – a kellelénél nyersebben lépünk fel. Okos enged, mondják – és a mi esetünkben ez hatványozottan igaz.

Földvári Attila

Közös ellenőrzés a Gyulai Zrt. területén

– 4 személy kivételével – valamennyien jogorvoslati kérelmet terjesztettek elő, amellyel egyidejűleg bemutatták az érvényesített vadászjegyüket is, ezért az eljáró hatóságok részükre a lőfegyver további tartását engedélyezték. Pest vármegyében a vadászati célú lőfegyvertartási engedéllyel rendelkezők részére a rendőrhatalóság előzetes, figyelemfelhívó értesítést küldött a vadászjegy tárgyú érvényesítésének szükségességéről, Hajdú-Bihar, Vas, Zala továbbá Veszprém vármegyében – az elmúlt évekhez hasonlóan – a lőfegyvertartás általános

feltételeként meghatározott egészségi alkalmasság érvényességi idejének lejártáról. Veszprém vármegyében ezen értesítések postaköltségét a vadászkamara területi szervezete a rendőrségnek negyedévenként megtérítette.

Lőfegyvertartási engedélyt 2022-ben 45 esetben vontak vissza, ami 2021-hez (27) viszonyítva jelentős, 66 százalékos emelkedést jelentett. A visszavonásokra kötelezettségszegés és tartási feltételek hiánya miatt volt szükség.

Tavaly összesen 3 vadászbaleset történt (Borsod-Abaúj-Zemplén, Csongrád-Csanád és Fejér vármegyében). A szám csökkent 2021-hez képest, amikor is 4 ilyen szerencsétlenség következett be. Ezen rendkívüli események hátterében többnyire a szabálytalan fegyverkezelés, emberi hibák, mulasztások állnak. Mindezek ellenére megállapítható, hogy a vadászati célú lőfegyvertartási engedéllyel rendelkezők a jogszabályi előírásokat alapvetően betartották.

A vadászkamara fejlesztéseit a rendőrség is pozitívan értékeli. A 2022. március 1-jétől bevezetett új, kártyaformátumú vadászjegy érvényességének ellenőrzését a rendőrök is a dokumentum száma vagy a rajta lévő QR-kód alapján végzik, a vadászkamara által vezetett elektronikus nyilvántartásból történő közvetlen lekérdezéssel.

A fentiek alapján a rendőrség, a vadászkamara és a védegyelet úgy ítéli meg: a hatóság és a vadászati érdekképviselet közötti együttműködés – a helyi adottságoknak megfelelő specifikumokkal – az elmúlt évekhez hasonlóan hatékony és eredményes volt 2022-ben is.

**Országos Rendőr-főkapitányság,
Országos Magyar Vadászkamara**

Összefogva a rendőrséggel

GYULAI ZRT.

A VADGAZDÁLKODÁSI, VADÁSZATI TEVÉKENYSÉG SZÁMOS PONTON KAPCSOLÓDIK ÖSSZE A RENDŐRHATÓSÁG MUNKÁJÁVAL. EZÉRT KÖTTETETT 2008-BAN EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS A VADÁSZATI ÉRDEKKÉPVISELETEK – A ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA ÉS AZ ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZATI VÉDEGYLET – ILLETVE AZ ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG (ORFK) KÖZÖTT. AZ EGYÜTTMŰKÖDÉS IMMÁR TIZENÖT ESZTENDEJE GÖRDÜLÉKENY. A MEGÁLLAPODÁS ÉRTELMEBEN AZ ORFK MINDEN ÉVBEN TÁJÉKOZTATÁST AD AZ ELMÚLT IDŐSZAK TAPASZTALATAIRÓL, A 2022-RE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓKAT AZ ALÁBBIKBAN FOGLALJUK ÖSSZE.

A hogy korábban, úgy tavaly is nagy hangsúlyt kaptak a rendőrség munkájában a vadászati fegyelem megsértéséhez kapcsolódó cselekmények, az orvvadászat visszaszorítása és felderítése, valamint a környezet és a természet védelme. Számos vármegyében a vadászattal összefüggő, továbbá más, természeti területen elkövetett bűncselekmények (például illegális fakitermelés, terménylopás) megelőzése és felderítése érdekében rendszeres volt a rendőrhatalóságok közös szolgálatellátása – az erdészeti szak személyzet és a mezőőrök mellett – a hivatásos vadászokkal. A Hajdú-Bihar vármegyében lévő vadászterületeken előfordult afrikai sertéspestis miatt a vadhús birtoklásának és szállításának az ellenőrzésére és a járványügyi előírások betartására intézkedtek.

Az együttműködés keretében a vadászkamara Nógrád vármegyei Területi Szervezete a vadhús jogszerű birtoklásának, szállításának szabályos módjáról, Komárom-Esztergom vármegyében a vadászatot érintő jogszabályokról, a főbb vadfajokról, valamint a vaddal való ütközésekről adtak tájékoztatást a rendőrkapitányságoknak. Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében a Jászberényi Rendőrkapitányság az illetékességi területén működő vadászatra jogosultak számára egyeztető fórumot tartott. A rendőrség közreműködésével Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyében a vadászattal kapcsolatos, lakosságot érintő cikkek, riportok jelentek meg a sajtóban.

Az együttműködést hatékonyan segítette, hogy Baranya vármegyében a rendőrség meghívott képviselője részt vett a vadásznap rendezvényen, Békés vármegyében a területi szervezet

és a vármegyei Vadászszövetség összehívott küldöttgyűlésén, Tolna vármegyében a vadászkamarai évzáró értekezleten, valamint Vas vármegyében a horvátzsidányi Peruska Mária kegyhelyen megtartott Szent Hubertus vadászmisén. Mindezen túl több területi szervezet részesítette tavaly elismerésben a rendőrhatalóságok munkatársait. A rendőri tevékenységet támogató együttműködésért a 2022. április 25-én megrendezett rendőrnapon Békés vármegyei rendőrfőkapitányi elismerésben részesült a Pelikán Vadásztársaság Sarkad és a Vésztői Vadásztársaság hivatásos vadásza is.

2022-ben országosan összesen 892 alkalommal ellenőrzött a rendőrhatalóság társas és egyéni vadászokat, önállóan, vagy a vadászatra jogosultak képviselőivel közösen.

A vadászkamara területi szervezetei a megállapodásban foglaltaknak megfelelően értesítették a területi rendőri szerveket a vadászjegy érvényesítésének hiányáról. A rendőrhatalóságok a korábbi gyakorlatnak megfelelően megvizsgálták azon engedélyesek névsorát, akik a tárgyév vonatkozásában vadászjegyüket nem váltották ki, illetve nem érvényesítették. Érvényes vadászjegy hiányában a legnagyobb számban (31 fő) Békés vármegyében vontak vissza fegyvertartási engedélyeket. Közülük